

LEKCJA 8

Nasze domy

Wiedza o tym, jak dysponować pieniędzmi i dobrami, nie jest jedynym ważnym zagadnieniem związanym ze służbą dla Pana. Apostoł Paweł mówi nam, że jednym z podstawowych wymogów stawianych przywódcom Kościoła lub ich pomocnikom, jest dobre zarządzanie swoim domem. Jego argument jest bardzo prosty. Jeśli ktoś nie potrafi zarządzać swoją rodziną, jak może dbać o Kościół Boży (1 Tm 3:5)? Oczywiście Paweł ma tu na myśli zarządzanie rodziną zgodnie z zaleceniami Boga.

Jeżeli jesteś zaangażowanym w służbę Pańską, musisz wiedzieć, jak być dobrym zarządcą swojego domu. Celem tej lekcji jest udzielenie ci pomocy w realizowaniu tego zadania. Z lekcji tej dowiesz się, jak zarządzać swoją rodziną i prowadzić dom zgodnie z wolą Bożą. Będziesz również mógł dzielić się tą wiedzą w swoim kościele lub społeczności.

Plan lekcji

Rodzina chrześcijańska

Założyciel rodziny

Wzorzec rodziny

Obowiązki członków rodziny

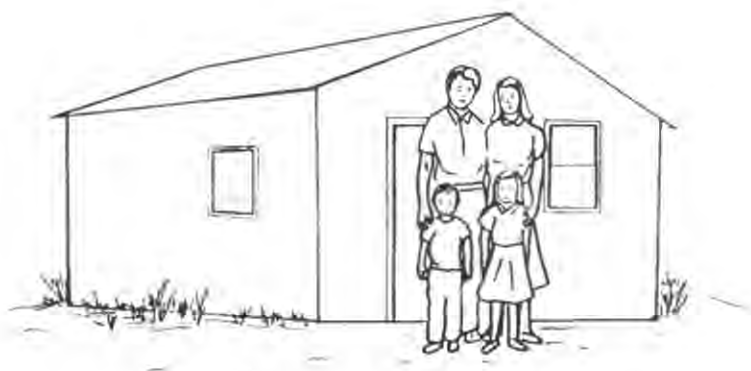
Rola szafarstwa w rodzinie

Dom chrześcijanina

Miejsce dla Pana

Przystań dla gości

Świadectwo dla społeczeństwa

Cele lekcji

Po zakończeniu lekcji powinieneś

- Opisać obowiązki każdego członka rodziny chrześcijańskiej.
- Wymienić kilka sposobów, jak wykorzystać swoje środki dla chwały Bożej.
- Uświadomić sobie wagę umiejętnego zarządzania swoim domem.

Czynności lekcyjne

1. Upewnij się, że uważnie przeczytałeś lekcję i przerobiłeś każdy fragment.
2. Odpowiedz na pytania, a następnie sprawdź swoje odpowiedzi z podanymi na końcu lekcji. Po przeczytaniu lekcji przejrzyj ją ponownie, potem wypełnij pytania kontrolne i sprawdź swoje odpowiedzi.
3. Czytając lekcję proś Pana, aby pomógł ci zrozumieć prawdy, które poznałeś w tej lekcji i realizować je w swoim życiu. Być może odkryjesz pewne zasady, które możesz zastosować od zaraz.

Słowa kluczowe

arbitralny

autorytet

dyktatorski

nieprawidłowość

oaza

przystań

symbol

założyciel

zjednoczenie

zobowiązanie

źródło

Treść lekcji

RODZINA CHRZEŚCJAŃSKA

Założyciel rodziny

Cel 1. Zastanowić się z czego wynika, że Bóg jest założycielem i właścicielem rodziny.

Bóg jest założycielem rodziny. Założył ją, gdy stworzył mężczyznę i kobietę (1M 1:27) i dał im polecenie, aby rozradzali się (1M 1:28). Bóg ma wobec niej prawa własności. On ją stworzył i dlatego ona należy do Niego.

1 Bóg jest założycielem i właścicielem rodziny, ponieważ

- wiedział, że człowiek nie spełni swego zadania.
- stworzył ją.
- nakazał, aby była Mu posłuszna.

Wzorzec rodziny

Cel 2. Opisać wzorzec, który powinien panować w rodzinie chrześcijańskiej.

Rodzina chrześcijańska to zespół ludzi żyjących razem zgodnie ze wzorem ustanowionym przez Boga. Przeczytaj 1Kor 11:3 i Ef 5:22-6:4, a zauważysz, jakie autorytety i wzajemne stosunki Bóg chce oglądać w rodzinie. Chrystus jest przedstawiony jako głowa męża, a mąż jako głowa żony. Dzieci mają być podległe swoim rodzicom. Innymi słowy, każdy członek rodziny jest podległy autorytetom, które ustanowił Bóg. Relacje te przedstawia poniższy wykres.

Jest tu jednak coś świętej. Wersety biblijne pokazują, jak relacje te mają się kształtować wewnątrz rodziny. Wzorcem jest związek Chrystusa z Kościołem. Na przykładzie Chrystusa, opierając się o Jego autorytet, przewodniczość i miłość, mają wzorować się ci, którzy stanowią autorytet w rodzinie: Chrystus nigdy nie był przywódcą, który sprawuje rządy dyktatorsko lub arbitralnie. Prowadził swoich uczniów z miłością, będąc dla nich przykładem.

Chrystus musi być uważany za najwyższy autorytet przez wszystkich członków rodziny. Tylko wtedy rodzina funkcjonuje według planu Bożego. Rodzina chrześcijańska nie może istnieć bez Chrystusa, jako jej głowy.

2 W swoim notatniku, własnymi słowami, opisz model, na którym powinna wzorować się rodzina chrześcijańska. Podaj miejsca w Biblii, które mówią nam o tym modelu.

Obowiązki członków rodziny

Cel 3: *Przeanalizować stanowisko Pisma Świętego na temat relacji w rodzinie*

Aby rodzina funkcjonowała zgodnie z planem Bożym, każdy z jej członków powinien wypełniać swoje indywidualne zadania.

Para małżeńska

W planach dotyczących rodziny Bóg uwzględnił małżeństwo. Rzekł On: „Nie-dobrze jest człowiekowi, gdy jest sam. Uczynię mu pomoc, odpowiednią dla niego” (1M 2:18). Bóg stworzył kobietę z żebra mężczyzny, a następnie nakazał, aby mężczyzna i kobieta poprzez małżeństwo stali się jednym ciałem (1M 2:24)! Jakże wielka tajemnica kryje się w tym (Ef 5:32-33).

W celu zachowania tej jedności Bóg ustalił określone zasady, których powinni przestrzegać oboje małżonkowie. Są one następujące:

1 *Nie strońcie od siebie*. To głosi apostoł Paweł w 1 Kor 7:3-5 mając na myśli stosunki małżeńskie. Czy nie dziwi cię to? Biblia dużo mówi na temat złego wykorzystywania kontaktów seksualnych, lecz to chyba jedyny fragment, który naucza o ich właściwym wykorzystaniu. Oczywiście kontakty seksualne są ograniczone do sfery małżeństwa. W małżeństwie ma nastąpić fizyczne zjednoczenie pary (1M 2:24). Jest to naturalne, że Biblia daje nam wzorec trwania w związku małżeńskim. Zgodnie z tym, partnerzy powinni nawzajem zaspokajać swe potrzeby seksualne, ponieważ nie są już oni właścicielami swoich ciał, nie należą do samych siebie. Jeśli przestrzega się tę zasadę i bierze ją za wzorec, małżeństwo będzie szczęśliwe i nie będzie w nim niewierności.

3. Przeczytaj 1 Kor 7:3-5 i odpowiedz na pytanie.

a. Kiedy w małżeństwie partnerzy powinni unikać kontaktów seksualnych?

b. Co należy najpierw uczynić, aby spełnić ten warunek?

2. *Dochowujecie wierność.* Gdy mężczyzna i kobieta wstępują w związek małżeński w Panu, ślubują sobie wierność. Bóg chce, aby przyrzeczenie to było dotrzymywane w ich życiu małżeńskim. Zarówno mąż, jak i żona, powinni pamiętać, że ich ciała należą w pierwszej kolejności do Boga, a następnie do ich partnera.

Apostoł Paweł dowodzi, że gdy człowiek wierzący łączy się z wszetecznicą, sprawia, że część ciała Chrystusa staje się częścią ciała wszetecznicy! Jego ciało jest bowiem częścią ciała Chrystusa (1 Kor 6:15-17). Jeśli mąż lub żona łączy się z inną osobą, łączy ciało swojego partnera z ciałem tej osoby! Dzieje się tak, ponieważ ciała ich należą także do ich partnerów i stanowią jedność z nimi.

Niewierność jest zatem anormalnością; jest to połączenie jednej części ciała pary z obcym ciałem. Nie dziwnego, że powoduje to tak wiele nieporozumień w małżeństwie.

3. *Nie rozłączajcie tego, co Bóg złączył.* Jezus powiedział, że z chwilą gdy mężczyzna i kobieta stają się mężem i żoną, należą do siebie. Od tej pory są jednym ciałem, ponieważ Bóg ich złączył (Mt 19:6). Sprawia to, że rozwód jest również rzeczą nienormalną; jest ingerencją człowieka w sprawę należącą do Boga. Partnerzy nie powinni rozwodzić się, ponieważ nie mają prawa rozłączać tego, co Bóg złączył.

Mimo że rozwód był dopuszczalny w czasach Starego Testamentu, nie powinniśmy zapominać, że Jezus nauczał, iż pozwolenie to zostało dane ze względu na zatwardziałość ludzkich serc (Mt 19:8). Wzorzec, ustalony przez Boga, nigdy nie został unieważniony.

4. *Kochajcie się nawzajem.* Idea, że mężczyzna i kobieta pobierają się z romantycznej miłości, została szeroko rozpropagowana w naszych czasach. Uważa się, że miłość jest to wzajemny pociąg mężczyzny i kobiety. Gdy on zanika, pojawia się powód do rozwiązania małżeństwa. Ale inaczej mówi Biblia. Nakazuje ona, aby para kochała się (Ef 5:25; 1 J 2:4). Jeśli zatem para ludzi sądzi, że ich małżeństwo jest skończone, ponieważ uczucie wygasło, nadszedł czas, aby zaczęli szukać dalszej inspiracji do miłości w tym, o czym mówi Pan.

Jaka jest biblijna idea miłości? Nie oznacza ona tylko pociągu czysto fizycznego lub emocjonalnego. Tego rodzaju miłość jest w dużej mierze egoistyczna. Miłość

przedstawiona przez Biblię jest miłością, która ofiaruje. Wtedy każdy z partnerów myśli, co mógłby ofiarować drugiemu. Jest to miłość, o której naucza Paweł w 1 Kor. 13:4-7. Sprawia ona, że okręci małżeństwa będzie utrzymywał się nawet na wzburzonych wodach życia.

5. *Wzajemna uległość*. Uległość jest postawą konieczną w małżeństwie chrześcijańskim. Polega ona na wzajemnym oddaniu się (poddaniu Bogu, by mógł stać się częścią naszego wspólnego życia. Oznacza to wspólne szukanie drogi rozwiązywania problemów, aby móc się zrozumiąć i utrzymywać wzajemne kontakty, bez których często powstają niepokoje w małżeństwie. Tylko wtedy, gdy relacje w małżeństwie opierają się na wzajemnej uległości, może istnieć harmonia małżeńska i stabilność. Sposób, w jaki Chrystus był oddany swym uczniom, daje nam wspaniały przykład takiej uległości (J 13:1).

6. *Wzajemny szacunek*. Para małżeńska powinna mieć dla siebie szacunek, nawet jeśli wydaje się nam, że partner na to nie zasługuje (Ef 5:33; 1P 3:7). Nikt nie powinien uważać partnera za gorszego od siebie, gdyż obaj stanowią jedno. Byłoby to poniżanie siebie samego. Żona powinna szanować swojego męża, ponieważ jest on zwierzchnością, którą Bóg nad nią ustanowił; a mąż powinien szanować swoją żonę, ponieważ jest ona odpowiednią towarzyszką, którą otrzymał od Boga i ta, która posiada dar Boży do wspólnego życia z nim (1P 3:7).

4. Zakreśl kółkiem literę poprzedzającą każde zdanie PRAWDZIWE, zgodnie z tym, czego naucza Biblia o małżeństwie:

- a. Pary małżeńskie, które już się nie kochają, nie powinny być nadal razem.
- b. Żona lub mąż nie powinni odnawiać zaspokojeń potrzeb fizycznych swojego partnera.
- c. Rozwód jest złym rozwiązaniem, głównie dlatego, że cierpią na tym dzieci.

Żony

Biblia wskazuje dwa szczególne obowiązki żon w małżeństwach chrześcijańskich:

1. *Uległość swym mężom*. W dawnych czasach żona była niewolnikiem swojego męża, lecz wśród Izraelitów miała i wiele wyższą pozycję. Jednak dzięki Chrystusowi kobieta uzyskała pryncypalnie prawdziwie godną, ponieważ w Chrystusie „nie mażełtwa” między mężczyzną a kobietą (Gł 3:28). W małżeństwie Bóg dał specjalny wzorzec stosunków, odpowiedzialności i autorytetów.

W Liście do Efezjan 5:22-23 czytamy, że mąż miał obowiązek przewodnictwa w domu, a żona otrzymała obowiązek podporządkowania się jego przewodnictwu

i autorytetowi tak, jak Kościół podporządkowuje się przewodnictwemu Chrystusa (Ef 5:22-24; Kl 3:18; Tł 2:5; 1P 3:1-5).

Niektórym żonom trudno jest zrozumieć, co oznacza powłasczeństwo. Sądzą, że powinna istnieć całkowita równość między mężczyzną a kobietą w każdej dziedzinie życia. Mężczyźni i kobiety są różni pod wieloma względami. Jednak prawda jest, że każdy ma te same prawa i obowiązki duchowe przed Bogiem. Prawda jest także, że ludzie, którzy mają te same prawa, swobodnie wybierają przywódców, którym chcą być posłuszni. W małżeństwie żona swobodnie wybiera, czy podporządkuje się autorytetowi męża, zgodnie z modelem danym przez Boga. Bóg nie chciał, aby mężczyźni i kobiety współzawodniczyli ze sobą, lecz by uzupełniały się (1Kor 11:11-12). Szczęście i harmonia mogą istnieć, tylko gdy spełniony jest powyższy biblijny warunek.

2. *Wywiązywanie się ze swych powinności*. Następnym obowiązkiem, który Bóg nałożył na żony, jest troska o dom (Tł 2:5). Zwróć uwagę na wspantala chwałę, którą otrzymuje dzielna żona w Przypowieściach Salomona 31:10-31.

5 Wyobraźmy sobie, że pewna młoda żona zadaje ci takie pytanie: „Dlaczego powinienam być posłuszna swojemu mężowi, skoro w Gł 3:28 jest powiedziane, że nie ma różnicy między mężczyznami a kobietami?” W swoim notatniku napisz odpowiedź na jej pytanie, zawierającą odpowiednie wersety z Biblii.

Mężowie

Bóg nakłada na męża jeden główny obowiązek: *kochać swoją żonę* (Ef 5:25; Kl 3:19). Jak powinna wyglądać ta miłość? Zbadajmy to w świetle Pisma Świętego.

1. *Miłość męża do żony jest miłością, która daje*. Jest on gotów oddać za nią nawet swoje życie, tak jak uczynił to Chrystus dla Kościoła; (Ef 5:25). Jest to oczywiście miłość odważna, miłość, która osiągnęła swój najwyższy kulap

2. *Miłość męża do żony jest miłością samego siebie*. Brzmi to dziwnie, wydaje się przeczyć poprzedniemu zdaniu, lecz to jest to, co mówi Biblia: „*Kto miłuje żonę swoją, samego siebie miłuje*” (1P 5:28). Miłość małżeńska jest czymś innym, niż miłość bliźniego, ponieważ kochanie żony jest kochaniem samego siebie. Mąż kocha swoją żonę w sposób, w jaki kocha swoje ciało, ponieważ ci dwoje są jednością (Ef 5:29). Troszczy się o potrzeby żony, tak jak Chrystus o potrzeby Kościoła. Kiedy tak czyni, postępuje w sposób, w jaki Chrystus traktuje Kościół, który jest Jego ciałem.

3. *Miłość męża do żony powinna być czuła.* Mąż nie powinien traktować swojej żony w sposób niedelikatny (Kl 3:19), lecz czule, zważając na jej słabość (I Piotra 3:7)

Mąż, który kocha swoją żonę tego rodzaju miłością, nie powinien mieć kłopotów z jej posłuszeństwem. Można też przedstawić to w inny sposób: Żona, która ma męża, który ją kocha w ten sposób, nie powinna mieć problemu z podporządkowaniem się mu.

6. Obok każdego zdania napisz słowo PRAWDA, jeśli jest prawdziwe i NIE-PRAWDA, jeśli jest nieprawdziwe. Następnie podaj odsyłacz do przynajmniej jednego wersetu z Biblii, który potwierdza twoją odpowiedź.

a. Gdy mąż kocha swoją żonę, kocha siebie, gdyż stanowią jedno ciało.

b. Głównym obowiązkiem, który Bóg powierzył mężowi, jest decydowanie co ma robić żona.

c. Skoro miłość męża do żony powinna być taka, która daje, nie może interesować się własną osobą.

Należy zwrócić uwagę na to, że Biblia stawia przed żoną obowiązek podporządkowania się mężowi, a przed mężem obowiązek kochania żony. Ważne jest, aby mąż wypełniał *swoje obowiązki*, a żona *swoje* (aby nie przymuszali siebie wzajemnie do ich wypełniania). Oznacza to, że mąż nie może i nie powinien zmuszać żony, aby podporządkowała się jemu. Tego mu robić nie wolno! Żona również nie może zmusić męża, aby ją kochał. Każdy osobście jest odpowiedzialny za to, co do niego należy. Inaczej może się zdarzyć, że żona odmówi podporządkowania się swojemu mężowi, dopóki *on* nie okaże jej swojej miłości, a mąż odmówi kochania swojej żony, dopóki *ona* nie podporządkuje się jemu. To powoduje powstanie sytuacji typu „najpierw ty”, która uniemożliwia każdemu partnerowi wypełnienie planu Bożego.

Dzieci

Zgodnie z Bożym porządkiem, obowiązkiem dzieci jest posłuszeństwo rodzicom (Ef 6:1-3; Kl 3:20). Autorytety rodziców mają uzasadnione w autorytecie Boga, którego reprezentują w domu. Powyższe fragmenty Biblii podają nam cztery powody, dla których dzieci powinny być posłuszne.

1. Posłuszeństwo jest ich obowiązkiem chrześcijańskim.
2. Posłuszeństwo jest rzeczą słuszną.
3. Posłuszeństwo podoba się Bogu.
4. Tych, którzy szanują swoich rodziców, czeka sukces i długie życie.

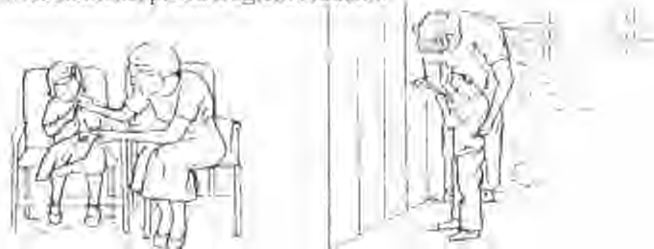
Sam Chrystus jest najlepszym przykładem synowskiego posłuszeństwa. Był on posłuszny swojemu niebieskiemu Ojcu (Fl 2:8) a także swoim ziemskim rodzicom (Łk 2:51)

Rodzice

Bóg nakazał rodzicom nauczać, kazać i kochać swoje dzieci (Ef 6:4; Tl 2:4)

1. *Nauuczajcie swoje dzieci.* Rodzice powinni uczyć swoje dzieci, jak należy żyć (Prz 22:6). Nauczanie powinno obejmować następujące zagadnienia:

- Poznanie Słowa Bożego (5M 6:7). Jest to podstawa całego nauczania.
- Nauka posłuszeństwa (1M 18:19). Dzieci powinny nauczyć się szanować autorytety, aby gdy będą dorosłe przestrzegały prawo
- Nauczanie pracowitości. Eliminowanie przejawów lenistwa i skłonności do przestępstw
- Nauczanie dysponowania dobrami. Pozwala ono dzieciom na poczucie odpowiedzialności przed Bogiem i ludźmi.

Aby nauczanie było efektywne, musi być stosowane w praktyce. Jednym ze sposobów wcielania teorii w praktykę jest ustalenie zasad, które mają przestrzegać dzieci. Ale uwaga! Nie ustalaj zasad, których sam nie jesteś w stanie przestrzegać (Rz 2:21-22) Twoje nauczanie powinno być poparte twoim przykładem. Jeśli tego nie zrobisz, rozdzielnisz i wprawisz w zakłopotanie swoje dzieci (Kl 3:21)

2. *Karcenie dzieci.* Jeśli dzieci nie przestrzegają zasad ustalonych przez rodziców, powinny być karzone (Prz 19:18; 29:17). Ukaranie jest okazaniem miłości do dzieci (Prz 13:24). Z drugiej strony jego brak jest dowodem, że rodzice nie kochają swoich dzieci.

Biblia pozwala na stosowanie kary fizycznej lub cielesnej (Prz 23:13-14). Rodzice muszą uważać, aby nie stosować kar fizycznych w sposób nieumiarkowany lub zbyt rzadko. Może to spowodować urazę, gniew i złość do rodziców (Ef 6:4). Karcenie polega na prowadzeniu pełnym miłości, które sprowadza się do zastosowania kary fizycznej tylko wtedy, gdy inne metody zawiodą. Nie lekceważ tego, gdy twoje dzieci są wielokrotnie nieposłuszne. Nie karć ich tylko wtedy, gdy kończy się twoja

niecierpliwosć. Zdaje się, że karzysz je tylko po to, aby dać upust swojemu gniewowi, a nie po to, by skorygować błędy ich postępowania. Kara jest zawsze, gdy są nieposłuszni. W ten sposób ich nieposłuszeństwo nie nabierze trwałego przyzwyczajenia.

7 Czy sądzisz, że rodzice, którzy karzą i upominają swoje dzieci, okazują miłość?

Gdy karzysz, powinienes być dla dzieci autorytetem. Jako ojciec lub matka nie popełniaj błędów broniąc dziecka, gdy twój partner je upomina. Jeśli to czynisz, podrywasz rodzicielski autorytet swojego partnera, a dzieci nie będą wiedziały, komu powinny być posłuszne. Ten, kto widzi nieposłuszeństwo, powinien być tym, który karci. Nie strasz dzieci mówiąc „gdy twój ojciec (lub matka) wróci do domu, zbijemy cię”. Jeśli zachowanie zasługuje na karę, zrób to natychmiast.

Gdy kara jest konieczna, ważne jest, aby powiedzieć dziecku dokładnie, dlaczego będzie ukarane i jak powinno zachowywać się w przyszłości. Po wymierzeniu kary rodzice muszą okazać dziecku miłość, przebaczenie i akceptację. Dziecko nigdy nie powinno czuć się odrzucone, nawet gdy się je upomina. Czy Pan nie ma dla nas przebaczenia, gdy błądzimy? (Nk 9:17, Mch 7:18, Lk 7:36-50)?

Miej stały kontakt ze swoimi dziećmi. Chętnie wysłuchuj ich potrzeb, myśli, a nawet narzekai. Otwarte oczy pozwalają ci zapuścić problemom, zanim dojdzie do wymierzenia kary. Słuchaj swoich dzieci uważnie, zastanawiaj się nad ich punktami widzenia. Czasami przekonasz się, że widzą rzeczy dobrze lub nawet lepiej niż ty!

3. *Kochaj swoje dzieci!* Apostoł Paweł naucza chrześcijan, aby kochali swoje dzieci (Tt 2:4). Mówiliśmy o tym, że kara jest jedną z form wyrażania miłości do dzieci. Nie jest jednak jedyną. Dzieci nie powinny dorastać w atmosferze surowości. Ta sama ręka, która podnosi, aby je karcić, powinna również potraktować je z miłością.

Czasami dzieci są nieposłuszne, aby zwrócić na siebie uwagę. Rodzice powinni być świadomi tego i słuchać, co mają im dzieci do powiedzenia. Powinni poświęcać im czas. Jeśli rodzice są tak zajęci swoimi sprawami, że nie mają dla nich czasu, mogą pewnego dnia stwierdzić, że nie mają na nie żadnego wpływu. Dzieci zaś mogą znaleźć się na drodze do przestępstwa.

Zaangażowani w służbie Pańskiej rodzice nie są wolni od tych błędów. Niektórzy gorąco kochają Pana i pragną ciężko dla zbawienia grzeszników, lecz równocześnie tracą własne dzieci. Bardziej interesują się zbawieniem innych, niż członków swojej rodziny. Hez było prawdy w tym, co powiedział pewien człowiek wierzący o pewnym człowieku, który żył w grzechu: „Jest on tak zły, jak symkarniodzień”. Jeśli jesteś zaangażowany w służbie Pańskiej, nie pozwól, aby zdarzyło się coś takiego w twojej rodzinie.

8 Jeśli masz rodzinę, być może chcesz ocenić wykonywanie zadań wychowawczych ojca lub matki. Obok poniższych zdań postaw X w rubryce po prawej stronie, która odpowiada temu, co robisz jako rodzic wychowujący dzieci.

	Wykonuję je dobrze	Mógłbym wykonywać je lepiej	Powiniałem zacząć je wykonywać
MOJE OBOWIĄZKI JAKO OJCA LUB MATKI			
Uczę moje dzieci Słowa Bożego			
Uczę moje dzieci posłuszeństwa			
Uczę moje dzieci pracować			
Uczę moje dzieci dysponowania dobrami			
Karzę i upominam moje dzieci			
Pokazuję moim dzieciom, że my oboje jako rodzice jesteśmy jednakowo autorytetami			
Jestem dla moich dzieci wzorem tego, kim powinniśmy być.			
Traktuję moje dzieci z miłością i spędzam z nimi czas.			

Rola szafarstwa w rodzinie

Cel 4. Wybrać przykłady ludzi, którzy wypełniają swoje obowiązki zarządcy rodziny

Bóg specjalnie interesuje się zbawieniem rodzin (Dz 11:14; 16:31-33). Gdy członkowie rodziny są zbawieni, to ojciec, jako szafarz, powinien być przywódcą troszczącym się, aby wszyscy służyli Panu.

Jak wiesz, zarządcą domu chrześcijańskiego pełni podwójną rolę: jest on mężem i ojcem. Obowiązkiem zarządcy, szczególnie chrześcijanina, jest właściwe kierowanie swoją rodziną (1 Tm 3:4-12). Rozważmy trzy aspekty tego obowiązku.

1. *Zarządcą jest odpowiedzialny przed Bogiem za jedność w swoim domu.* W wielu wypadkach dom ulega zniszczeniu z powodu złego szafarstwa.

2. *Zarządca jest również odpowiedzialny za postępowanie swoich dzieci.* Tak jak Anna, powinien uznać, że jego dzieci zostały dane mu przez Boga. Dlatego powinien poświęcić je Bogu i rozumieć, że należą do Niego (1 Sm 1:27-28). Bóg chce, aby Jego dzieci były wierzące i dobrze wychowane (1 Tim 3:4; Tt 1:6). Bóg ukarał Helięgo, ponieważ ten nie upominał swych synów, chociaż wiedział, że źle postępują (1 Sm 2:22-36; 3:11-14). Przypadek Dawida był jeszcze bardziej tragiczny. Wiedział on, jak sprawiedliwie zarządzać królestwem, lecz nieumiał zarządzać swoją rodziną.

3. *Zarządca jest odpowiedzialny za byt swojej rodziny.* Bóg jako Ojciec dba o pomyślność swoich dzieci. Są jeszcze inne przyczyny, dla których zarządca rodziny powinien troszczyć się o nią (Mt 24:45), ponieważ gdy tego nie robi, zapiera się wiary i postępuje gorzej, niż człowiek niewierzący (1 Tim 5:8).

9. Zakreśl literę poprzedzającą przykłady ludzi, którzy właściwie pełnią rolę zarządcy swojego domu.

- a) Jakub spędza większość czasu z dala od domu i pozwala, aby żona była odpowiedzialna za wychowanie ich dzieci.
- b) Tomasz jest dobrym pracownikiem i zarabia dużo pieniędzy, aby jego żona i dzieci mieli dużo żywności i ubrań.
- c) Żona Edwarda, Anna, czuje się nieszcześliwa w małżeństwie. Edward jednak interesuje się jej uczuciami i stara się rozwiązać ten problem.

10. W pytaniu 9 Edward jest przykładem człowieka, który spełnia obowiązek zarządcy swojego domu. Zakreśl literę poprzedzającą wyrażenie, które określa ten obowiązek.

- a) Jedność w domu.
- b) Postępowanie dzieci.
- c) Był domu.

DOM CHRZEŚCIJANINA

Cel 5. *Wzorując się na przykładach podanych w lekcji, wymień kilka sposobów, dzięki którym możesz poprowadzić swój dom dla chwały Bożej.*

Miejsce dla Pana

W niektórych domach jest napis: „Chrystus jest Głową tego domu, niewidzialnym Gościem przy każdym posiłku, milczącym Słuchaczem przy każdej rozmowie.” To motto jest dobre, gdyż przypomina nam, że Chrystus jest obecny w naszych domach. Baczmy więc, aby wszystko było czyste, w porządku, aby dzieci zachowywały się dobrze, a rozmowy były na odpowiednim poziomie i pouczające.

Jakże wielką musiała być radość Zacheusza i jego rodziny, kiedy w swoim domu witał Jezusa, który zechciał go odwiedzić (Lk 19:5-6). Uczucia, które wypełniają nasz dom, powinny być tak samo radosne, ponieważ Chrystus jest zawsze z nami. Nasz dom powinien być oazą radości i pokoju. Smutne jest to, że niektórzy ludzie wierzący wydają się w to nie wierzyć. Wierzą oni, że Jezus żyje tylko w kościele, w miejscu, gdzie ich zachowanie jest bardzo poprawne. Drżyci ich są jednak bardzo zakłopotane, gdyż nie rozumieją, dlaczego rodzice nie są tak naprawdę w domu, jak w kościele.

Dobrym sposobem urzeczywistnienia obecności Chrystusa w domu są wspólne zajęcia rodzinne. W dogodnym czasie rodzice i dzieci zbierają się, aby studiować Słowo Boże i wspólnie uwielbiać Boga. Wspólne zajęcia rodzinne pomagają też małżeństwu trwać razem w społeczności, a dzieciom być posłusznymi swoim rodzicom w Panu.

II Jakiego rodzaju wspólne zajęcia rodziny wpływają korzystnie na atmosferę duchową?

Przystań dla gości

Biblia naucza nas, że błogosławieni są ci, którzy udzielają obcym gościny w swoim domu, ponieważ byli tacy, którzy, nie wiedząc o tym, aniłów gościł (Hbr 13:2).

Po nawróceniu Mateusz wydal ucztę i zaprosił na nią swoich przyjaciół wraz z Jezusem i jego uczniami. Nie olega wątpliwości, że chciał, aby jego przyjaciele poznali Jezusa. My możemy uczynić to samo. Możemy zaprosić przyjaciela, aby porozmawiać z nim o Chrystusie, nowo nawróconego brata, aby umocnić go w wierze; młodych ludzi, aby podzielić się z nimi naszymi doświadczeniami; braci i siostry, aby umocnić naszą chrześcijańską miłość i wspólnotę. Pewna wdowa, która była chrześcijanką, czuła się bardzo samotna i przygnębiona z powodu utraty swojej jedynej córki. W niedzielę zaprosiła do domu młodą kobietę, która przebywała z dala od domu i bardzo za nią tęskniła. Obie bardzo przyjemnie spędziły ten czas i od tej pory spotykały się co niedzielę. Doprowadziło to do nawiązania szczerej przyjaźni między nimi i do przyjęcia Jezusa jako Zbawiciela przez młodą kobietę.

Jako szafarze dóbr Bożych mamy obowiązek i przywilej okazywania goście inności wobec pastarów, ewangelistów i innych sług Pana (1P 4:9; Rz 12-13). Gościnność powinna przede wszystkim cechować chrześcijan (1Tm 3:2; Tt 1:8). Pewna Szumnikka, która przygotowywała gościnną izbę dla Elizeusza, jest tego pięknym przykła-

dem (2Krl 4:8-11). W Nowym Testamencie Lidia jest następnym znakomitym wzorem gościnnej kobiety (Dz 16:14-15). Okazała ona swoją serdeczność ofiarowując gościnnie w swoim domu apostołowi Pawłowi i tym, którzy z nim byli.

Świadek dla społeczeństwa

Domy ludzi wierzących powinny być przykładem dla sąsiadów. Przed społeczeństwem mają też reprezentować walory chrześcijaństwa (Mt 5:16) i być świadectwem tego, co Chrystus może uczynić w domu.

W czasach apostołów domy ludzi wierzących były ważnym miejscem działalności Kościoła. Grupy ludzi wierzących zbierały się w domach, aby razem jeść (Dz 2:46), modlić się (Dz 12:12) lub na nabożeństwa (Rz 16:5, 23; 1 Kor 16:19; Kl 4:15). Można powiedzieć, że Kościół ma swój początek w domach ludzi wierzących. Podobnie dzisiaj domy chrześcijańskie mogą być lampą w ciemności, wysyłając światło Ewangelii na całą okolicę (Fl 2:15-16). Wiele dzisiejszych Kościołów ma swój początek w domowych zborach z odległych czasów. Możesz otworzyć swój dom dla spotkań modlitewnych, nabożeństw lub zebrań szkoły niedzielnej. Niektórzy z twoich sąsiadów, którzy nigdy nie poszliby do kościoła, być może zgodzą się na wysłuchanie Ewangelii w twoim domu.

12 W swoim notatniku wpisz każde z trzech określeń, które charakteryzują dom chrześcijański: 1) Miejsce dla Pana, 2) Przystań dla gości, 3) Świadek dla społeczności. Zostaw cztery lub pięć linijek dla każdego z nich. Pod każdym określeniem podaj, co mógłbyś zrobić, aby uczynić ze swojego domu takie miejsce. Na przykład, pod 2) *Przystań dla gości* - możesz wymienić nazwiska pewnych ludzi, wobec których mógłbyś okazać gościnność.

Pytania kontrolne

1 Zakreśl kółkiem literę poprzedzającą każde zdanie PRAWDZIWE.

- a Biblia nie opisuje, jaka jest rola żony w domu.
- b Aby mąż przestrzegał wzorca ustalonego przez Boga dla jego domu, musi on pełnić obowiązki przywódcy.
- c W związku z tym, że mąż jest przywódcą w domu, żona nie powinna szukać modelu dla swojego postępowania w Piśmie Świętym.
- d Model chrześcijańskiego małżeństwa opiera się na związku Chrystusa z Kościołem.

2 Dopasuj każdy werset z Biblii lub zdanie (po lewej) do stosunków rodzinnych lub członka rodziny, do którego się odnosi (po prawej).

... a Miłuj, jak Chrystus umiłował Kościół.

... b Ef 6:1-3.

... c Nie rozłączaj tego, co Bóg złączył.

... d Dbaj o dom.

... e Nauczaj Słowa Bożego.

... f 1 Kor 7:3-5

... g Ef 5:25.

1) Małżeństwo

2) Mąż

3) Żona

4) Dzieci

5) Rodzice

3 „Podwójna rola” zarządcy domu chrześcijańskiego wynika z odpowiedzialności:

- a) pracownika i zarządcy.
- b) nauczyciela i przywódcy.
- c) męża i ojca.

4 Wyobraź sobie, że nauczasz zebranych w klasie, iż szafarze dóbr Bożych powinni być gośćmi. Dopasuj każdy fragment z Biblii (po lewej) do określenia opisującego, czego możesz uczyć na podstawie tego tekstu (po prawej).

... a 2Krl 4:8-11

... b Dz 16:14-15.

... c Rz 12:13.

... d 1Tm 3:2.

... e 11:1:8.

1) Dawać przykład gościnności.

2) Pokazywać, że gościnność jest wymieniana jako cecha mająca charakteryzować pracownika chrześcijańskiego

3) Pokazywać, że chrześcijanie są gośćmi

Odpowiedzi na pytania nauczające

- 7 Twoja odpowiedź może brzmieć: Rodzice, którzy karcą i upominają dziecko, okazują, że interesują się jego przyszłością i pomagają mu stać się osobą dojrzałą i odpowiedzialną.
- 1 b) stworzył ją.
- 8 Twoja odpowiedź: Czy widzisz coś w swoim postępowaniu, co mógłbys poprawić? Proś Pana, aby wskazał ci, jak możesz być lepszym ojcem lub matką.
- 2 Twoja odpowiedź powinna zawierać trzy miejsca: Stosunki panujące w domu chrześcijańskim są opisane w: 1 Kor 11:3, Ef 5:22-6:4. Wersety te wskazują nam, że Bóg zapewnił władzę w rodzinie z Chrystusem jako najwyższymi autorytetem i mężem jako głową żony. Ci, którzy chcą być władzą w rodzinie, muszą wzorować się na przykładzie Chrystusa.
- 9 b) Tomasz.
c) Edward.
- 3 a) Kiedy spędzają czas na modlitwie.
b) Muszą to przedtem uzgodnić.
- 10 a) Zjednoczenie.
- 4 a) Nieprawda.
b) Prawda.
c) Nieprawda. (Mimo że rozwód ma zły wpływ na dzieci, jest on zły głównie dlatego, że zgodnie z Mt 19:6 jest ludzką ingerencją w stosunki ustalone przez Boga.)
- 11 Zbieranie się, aby studiować Słowo Boże i wspólnie uwielbiać Boga.
- 5 Możesz odpowiedzieć, że zasada równości podana w Gl 3:28 nie dotyczy wzorca małżeństwa, który podany jest w Ef 5:22-24. Możesz dodatkowo wskazać inne wersety z Biblii i przyczyny podane w części zatytułowanej *Żony*.
- 12 Twoja odpowiedź: Mami nadzieję, że to, co przestudiowałeś, pomoże ci w podaniu sposobów wykorzystywania twójego domu dla chwały Pana!
- 6 a) Prawda, Ef 5:28
b) Nieprawda, Ef 5:25
c) Nieprawda, Ef 5:28-29 (Ponieważ dwoje jest jednością, mąż, który kocha żonę miłością obdarowującą, która daje, kocha również siebie.)